

— Народъ има и въ Русия, но азъ разбирамъ този народъ, който живѣе въ нашата територия, а не и въ Македония.

— Ами какъ ще проявлявате вашите идеи?

— По рѣда установенъ отъ законите, които ми даватъ това право. Но щомъ се прѣостановява тия права, то и проявяванието на идентъ не може да става.

— Ако настоящия строй се поддържа отъ законите, това не показва ли, че се поддържа отъ народа?

— Да, може да има прѣкрасни закони, но само на книга, а въ дѣло не се прилагатъ.

— Но контролъ въ България нѣма ли за испълнението или неиспълнението на законите?

— Самий контролъ е правителството и неговите хора. А нашите закони сѫ идеални.

— Другъ, другъ контролъ нѣма ли?

— Другъ кой, освѣнъ пакъ правителството и неговите органи.

— А висший контролъ у насъ нѣма ли? Нѣма ли у насъ Конституция, която да прѣдвижида висши контролъ за испълнението на законите?

— Азъ не зная. Защото никой не е дошелъ да види. Азъ виждамъ, че у насъ законите сѫ прѣкрасни и добри, но не се испълняватъ, оставатъ на книга.

— У насъ висший контролъ, спорѣдъ конституцията, нѣма ли?

— Азъ не зная такава конституция. Не съмъ виждалъ.

— А Народното Събрание?

— Че Народното Събрание само е заинтересувано, и то не ще вѣстани противъ себе си никога. То не е контролъ народенъ.

— Че какъ така да не е контролъ народенъ?

— Работата е, че тамъ дѣто трѣбва да се прояви народната воля, народа не може да се въсползува. Депутатите, които сѫ избрани противъ волята на народа, тѣ нѣма да вѣстанятъ противъ себе си никога. Не уже ли мислите, че избраниетъ такива ще мислятъ и за народа.

— Азъ искамъ да ви кажа и да установя, че у насъ има закони, и който ги нарушава се наказва. Вий може да се вѣодушевлявате отъ прѣкрасни идеи, но вий сте нарушили законите, и за това се считате като прѣстъпникъ. Понататъкъ ще видимъ сѫществува ли такова прѣстъпление или не.